

Na een periode van stilte heeft een stoet nieuwe bedrijven de weg naar het Damrak weer gevonden. Nadat vorig jaar beursplatform Euronext, verzekeraar NN en handelaar in chemische producten IMCD debuteerden op de beurs, kreeg Beursplein 5 in het eerste kwartaal van dit jaar er nog eens drie noteringen bij: likeurhuis Lucas Bols, optiekwinkelbedrijf GrandVision en bottelaar Refresco Gerber.

De aandelen van deze bedrijven hebben het sinds de beursgang uitstekend gedaan. Met uitzondering van Refresco Gerber (minus 5 procent), staan de aandelen bijna allemaal tientallen procenten boven de introductiekoers.

De grote vraag naar aandelen heeft een aanzuigende werking op andere beursaspiranten. Zo zou de Nederlandse flitshandelaar Flow-Traders voorbereidingen treffen voor een beursnotering, gaat Philips de lichtdivisie apart zetten en is het onvermijdelijk dat de overheid op termijn afscheid neemt van de financials ABN Amro en ASR. Op de iets langere termijn loopt bijvoorbeeld mengvoederproducent ForFarmers zich warm voor een beursnotering.

Veel beleggers zullen gezien het succes van recente Initial Public Offerings (IPO's) met warme belangstelling inschrijven

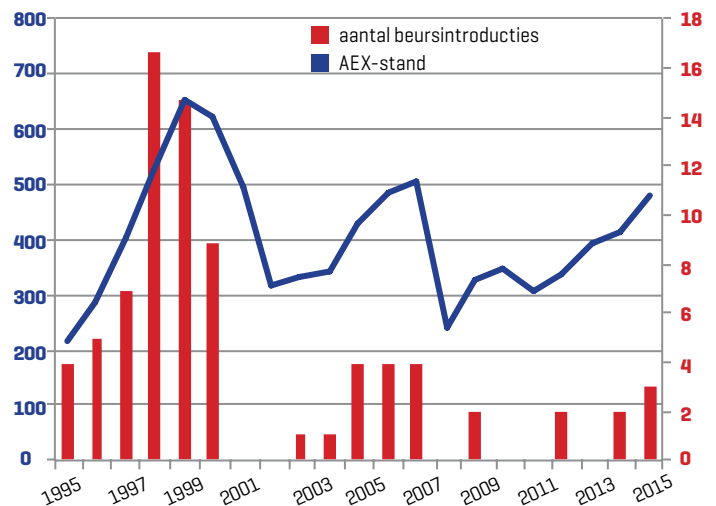
op verse emissies. Maar is dat wel verstandig? Om deze vraag te beantwoorden onderzocht de VEB de koersprestaties van bijna tachtig Nederlandse IPO's in de laatste twintig jaar.

SCEPSIS OP ZIJN PLAATS

De meeste verkopende eigenaren van bedrijven lijken een goed gevoel voor timing te hebben. Als beurskoersen in de lift zitten zoals eind jaren negentig, in de periode 2003 tot 2007 en in de laatste maanden van dit jaar, is het dringen op het Damrak. Omgekeerd is er nauwelijks animo voor een notering als beurzen onderuitgaan. Tijdens de eurocrisis (2010 en 2011), de kredietcrisis (2008) en het knappen van de internetbubbel

(2001 en 2002), durfde geen enkel bedrijf het aan om naar de beurs te komen. Dit verband tussen aandelenkoersen en IPO's noopt tot sceptis van beleggers. Eigenaren van bedrijven zijn geneigd bedrijven naar de beurs te brengen als beleggers euforisch zijn en de bomen tot aan de hemel groeien. Hoe vetter de uitstapprijs – de introductiekoers dus – van de verkoper van een bedrijf dat naar de beurs gaat, des te groter de kans op een magere rendement voor de nieuwe eigenaren: beleggers die inschrijven op de IPO. Daar komt bij dat een oude eigenaar waarschijnlijk vele malen beter dan een nieuwe aandeelhouder kan inschatten of de beurswaardering een adequate weerspiegeling is van het perspectief van de onderneming.

TIMING IS ALLES: BEURSINTRODUCTIES POPULAIR BIJ HOGE KOERSEN

*Data samengesteld met behulp van Bloomberg-gegevens

